

ΕΤΟΣ 63ον

18 Ὀκτωβρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 42 (3255)

ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ

Ὅταν ὁ Χριστός μας θέλησε νά ἐπιστήσει τήν προσοχή στους δικούς του ἀνθρώπους γιά τήν ἀνάγκη νά διακρίνονται ἀπό συνέπεια λόγων καί ἔργων, μίλησε γιά τό μεγαλεῖο τῆς πνευματικῆς ζωῆς, ἀλλά καί τήν τραγικότητα τῆς πνευματικῆς ἀστοχίας, κυρίως ὡς πρὸς τόν ἀντίκτυπό της στους ὑπόλοιπους ἀνθρώπους. «Ὑμεῖς ἐστε τό ἄλλας τῆς γῆς· ἐάν δέ τό ἄλλας μωρανθῆ, ἐν τίνι ἄλισθήσεται; Eis οὐδέν ἰσχύει ἔτι εἰ μή βῆθῆναι ἔξω καί καταπατεῖσθαι ὑπό τῶν ἀνθρώπων» (Ματθ. 5,13). Δηλαδή, ἐσεῖς οἱ μαθητές μου εἴστε τό πνευματικό ἄλατι τῶν ἐπί γῆς ἀνθρώπων, ἐπειδή ἔχετε προορισμό νά κάνετε εὐχάριστη τή ζωή καί νά προλαβαίνετε τήν ἠθική καί πνευματική σαπίλα. Ἐάν ὅμως, τό ἄλατι στερηθεῖ τήν ἰδιαίτερη αὐτή δύναμή του, μέ τί θά ἄλατισθεῖ ὥστε νά ἀποκτήσει πάλι αὐτό πού ἔχασε; Δέν χρησιμεύει πλέον σέ τίποτε, ἀλλά πετιέται στους δρόμους καί καταπατᾶται ἀπό τοὺς ἀνθρώπους.

Πολλές οὐσίες, ὅταν σαπίσουν, εἶναι χρησιμότητες ὡς λίπασμα. Ἐάν ὅμως, τό ἄλατι. Τό «ἀνάλατον ἄλλας» δέν μπορεῖ νά χρησιμεύσει πουθενά, γι' αὐτό καί πετιέται γιά νά ποδοπατηθεῖ ὡς ἀπολύτως περιττό. Δηλαδή; Δηλαδή, θά ἐξηγήσει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ὅλοι οἱ ἄλλοι, ὅταν περιπέσουν σέ κάποιο ἀμάρτημα μποροῦν νά τύχουν συγγνώμης, ἂν ὅμως, τό πάθει αὐτό ἐκεῖνος πού κηρύσσει τήν πίστη, δέν ἔχει καμία δικαιολογία, καμία ἀπολογία νά ἀντιτάξει, γι' αὐτό καί ἀποβάλλεται λοιδορούμενος. Κι αὐτό δέν ἔχει ἀναφορά μόνο στους Κληρικούς, ἀλλά σέ ὅλους τοὺς χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι μέ τή ζωή τους καλοῦνται νά γίνουν δάσκαλοι στους ἄλλους.

Τό ζητούμενο

Καί ἐκεῖ ἀκριβῶς προβάλλει τό διαρκές ζητούμενο ἀπό τήν Ἐκκλησία ἀνά τους αἰῶνες, τό ὁποῖο εἰδικῶς σήμερα μέ τήν εὐκαιρία τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ μᾶς θυμίζει τό ἀποστολικό ἀνά-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. δ' 5-11, 14-18)

Πατρικές παραινέσεις

Ἀδελφοί, ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.
Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναυχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν, καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστὸς, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημῆς. Ἀσπασασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἥ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν.

γνωσμα. Πῶς δὲν θά εἴμαστε οἱ χριστιανοὶ ἀδόκιμοι, ἀλλῆλὰ τὸ ἀλάτι τοῦ κόσμου! Συμβαίνει αὐτό; ἢ ἂν θέλαμε νὰ δοῦμε λίγο ἀπὸ πιό κοντὰ ἐμᾶς τοὺς χριστιανούς τοῦ 21ου αἰῶνα τί θά διαπιστώναμε; Θά διαπιστώναμε κατ' ἀρχὴν μιὰ πλειάδα χαρισμάτων. Χαρίσματα τὰ ὁποῖα προσδιορίζουν καὶ τὸν ἰδιαίτερο τρόπο ὑπάρξεως τοῦ κάθε χριστιανοῦ στὴν Ἐκκλησία καὶ συνθέτουν τὴν ἀρμονικότητα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. ἢ ἄλλος ἔχει ἔφεση πρὸς τὴν ἰεραποστολική προσπάθεια, ἄλλος διακρίνεται γιὰ τὴν ἰκανότητά του στὸ κοινωνικὸ καὶ προνοιακὸ ἔργο, ἄλλος κοσμεῖ ψαλτικά τίς ἀκολουθίες ἢ πάλι μεριμνᾷ μοναδικά γιὰ τὴ λαμπρότητα τῆς λατρείας κ.λπ.

Στὶς ἡμέρες μας ὅμως, αὐτὸ δὲν σταματᾷ ἐκεῖ. Παρατηρεῖται ἐπιπλέον ἡ ἰδιοτελής προβολὴ τοῦ χαρίσματος. Ψηλαφᾶται ἡ πεποίθηση ὅτι ὁ καθένας εἶναι μοναδικὸς ὄχι ὡς ἀνεπανάληπτο πρόσωπο, ἀλλ' ὡς ἀπαραίτητος γι' αὐτὸ τὸ ὁποῖο κάνει καὶ ἀναντικατάστατος σὲ αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο διακρίνεται καὶ ἐξ αὐτοῦ διεκδικεῖ προνομιακότητα καὶ προτεραιότητα ἐναντι τῶν ἀδελφῶν του. Τί διορθώνει αὐτὴ τὴ θεώρηση; Οἱ Πατέρες ἐρμηνεύοντας τὴ λέξη «ἀλλος», ἐντοπίζουν ὡς χαρακτηριστικὸ τοῦ τῆ συνδετικῆ του δύναμης, τὴν ἰκανότητά του νὰ διαποτίζει ὁμοιόμορφα τὸ ὅποιο ὑλικὸ στὸ ὁποῖο προστίθεται, γιὰ νὰ καταλήξουν νὰ μᾶς ποῦν ὅτι μὲ ὁμοιο τρόπο πρέπει νὰ ἐνεργοῦν οἱ χριστιανοί, ὥστε νὰ διαχέεται ἡ πίστη καὶ ἡ ἀγάπη πρῶτα στὴν Ἐκκλησία καὶ μετέπειτα στὴν κοινωνία, γι' αὐτὸ καὶ δὲν μποροῦν νὰ δροῦν ὡς μεμονωμένα ἄτομα, ἀλλ' ὡς Σῶμα Χριστοῦ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, συμπεριφέρεσθε πρὸς τοὺς ἔξω μὲ σοφίαν, ἐπωφελοῦμενοι τοῦ χρόνου πού ἔχετε. Ὁ λόγος σας νά εἶναι πάντοτε μὲ χάριν, ἀρτυμένος μὲ ἀλάτι, καί νά ξέρετε πὼς πρέπει νά ἀπαντᾶτε εἰς τὸν καθένα. Ὅλα τὰ σχετικά μὲ ἐμέ θά σᾶς τὰ γνωρίσῃ ὁ Τυχικός, ὁ ἀγαπητός ἀδελφός καί πιστός διάκονος καί σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, τὸν ὁποῖον ἔστειλα σ' ἐσᾶς δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν, διὰ νά μάθῃ νέα σας καί νά σᾶς ἐνθαρρύνῃ. Θά εἶναι μαζί του ὁ Ὀνήσιμος, ὁ πιστός καί ἀγαπητός ἀδελφός, ὁ ὁποῖος εἶναι συμπατριώτης σας. Αὐτοί θά σᾶς πληροφορήσουν πὼς ἔχουν τὰ πράγματα ἐδῶ. Σᾶς χαιρετᾶ ὁ Ἀρίσταρχος, ὁ ὁποῖος εἶναι μαζί μου εἰς τὴν φυλακὴν, καί ὁ Μᾶρκος ὁ ἀνηψιὸς τοῦ Βαρνάβα –διὰ τὸν ὁποῖον ἐλάβετε ἥδη ἐντολάς, ἐάν ἔλθῃ σ' ἐσᾶς, νά τὸν δεχθῆτε– καί ὁ Ἰησοῦς, ὁ καλούμενος Ἰουῆτος. Αὐτοί εἶναι οἱ μόνοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους χριστιανούς, πού ἔγιναν συνεργάται μου διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καί μου ἐστάθησαν παρηγοριά. Σᾶς χαιρετᾶ ὁ Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καί ὁ Δημᾶς. Χαιρετῆστε τοὺς ἀδελφούς πού βρίσκονται εἰς τὴν Λαοδίκειαν, καί τὸν Νυμφᾶν καί τὴν ἐκκλησίαν τοῦ σπιτιοῦ του. Ὅταν διαβάσετε τὴν ἐπιστολήν, φροντίστε νά διαβασθῇ καί εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικέων καί νά διαβάσετε καί σεῖς τὴν ἐπιστολήν ἀπὸ τὴν Λαοδίκειαν. Νά πῆτε εἰς τὸν Ἀρχιππον: «Πρόσεχε τὴν ὑπηρεσίαν πού παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, διὰ νά τὴν ἐκπληρώνης». Ὁ χαιρετισμὸς γράφεται μὲ τὸ χέρι ἐμοῦ τοῦ Παύλου. Νά θυμᾶσθε ὅτι εἶμαι φυλακισμένος. Ἡ χάρις νά εἶναι μαζί σας. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Δίνουμε λόγo

Λόγο γιὰ ἀλάτι κάνει σήμερα καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος γιὰ νά δώσει τὸν τρόπο ἀνατροφῆς τῶν χριστιανῶν στὴ σχέση τους μὲ τοὺς ἄλλους. Λέει, ὁ λόγος σας ἄς εἶναι πάντοτε γεμάτος θεία χάρις, ἀρτυμένος μὲ τὸ ἀλάτι τῆς φρόνησης, ὥστε νά εἶναι μὲν εὐχάριστος, ἀλλ' ὄχι καί ἀκυρωτικός τοῦ μηνύματος τῆς σωτηρίας, καθὼς πρέπει νά ξέρετε πὼς νά ἀποκρίνεσθε στὸν καθένα. Πολλοὶ λησμονοῦμε τὸ «ἐν Χάριτι». Οἱ Πατέρες ὅμως, ὡς θεματοφύλακες τῆς αὐτοσυνηδονίας τῆς Ἐκκλησίας ἐπισημαίνουν τὸ τί ἀκριβῶς θέλει νά πεῖ ὁ Παῦλος. Ὅταν μιᾶ ὁ χριστιανὸς δέν μπορεῖ νά λῆει δικά του εὐφυολογήματα γιὰ νά προσελκύει τοὺς ἀνθρώπους στὸν ἑαυτό του. Ὁ χριστιανὸς δείχνει πρὸς τὸν Χριστό! Ἡ χριστιανική μας πίστη, ὁ ἀτίμητος θησαυρὸς πού μᾶς παραδόθηκε ὡς εὐθύνη γιὰ νά τὴ διαχειρισθοῦμε, δέν μπορεῖ νά καταστῆ παίγνιο τῶν δικῶν μας διαθέσεων, ἢ καιρικῶν σκοπιμοτήτων καί συγκυριῶν. «Μεγάλα ἐγχειρίζεσθε πράγματα... διὸ καί μείζονος δεῖσθε σπουδῆς», θά μᾶς τονίσει ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου ἐξασφαλίσθηκε ἐν Χριστῷ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Χριστό, ἀλλ' ἡ τὴν ὑπαρξὴ αὐτῆς τῆς δυνατότητος τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου ἔως ἐσχάτων τῶν χρόνων, τὴν ἔχει ἀναθέσει ὁ Χριστὸς ὡς εὐθύνη στὴν Ἐκκλησία του. Γι'

18 Ὀκτωβρίου 2015: ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Μαρίνου μάρτυρος τοῦ γέροντος.

Ἦχος: γ´ – Ἐωθινόν: Θ´ – Ἀπόστολος: Κολοσ. δ´ 5-11, 14-18

– Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι´ 16-21.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Ὀκτωβρίου, ΣΤ´ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Γαλ. β´ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν´ 27-39.

αὐτό πάλι θά πεί ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὅτι, ἐνῶ ἡ ἀνθρώπινη φύση εἶχε σαπίσει ἀπό τήν ἀμαρτία, ἦλθε ὁ Χριστός καί τό κατόρθωμά του ἦταν νά τήν ἀπαλλήξει ἀπό τή σαπίλα τῶν ἀμαρτημάτων· ὀνομάζοντας δέ τοὺς χριστιανούς ἀλάτι, ἔδειξε ὅτι τοὺς ἀναθέτει ὡς ἔμπονη φροντίδα τό νά μήν ξαναγυρίσει στήν ἴδια σαπίλα ἡ ἀνθρωπότητα.

Τό ζητούμενο λοιπόν, εἶναι ἡ ἀνταπόκρισή μας στόν τίτλο τοῦ χριστιανοῦ κατά τρόπο πού νά τόν τιμᾶμε καί ὄχι νά τόν ὑπονομεύουμε. Ἡ ἀξία τοῦ χριστιανισμοῦ εἶναι ἀσύλληπτα μεγάλη γιά νά τήν ὑπονομεύει ἡ ἀπαξία τῶν πτώσεων τῶν χριστιανῶν κι αὐτό εἶναι κάτι γιά τό ὅποιο θά δώσουμε λόγο!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

■ Προϋποθέσεις:

Γίνονται δεκτοί σπουδαστές καί τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικό σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου), καί β. μία πρόσφατη φωτογραφία.

■ Ἐγγραφές:

Οἱ ἐγγραφές θά γίνονται κάθε Σάββατο μέχρι καί τήν 31 Ὀκτωβρίου κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου.

■ Πληροφορίες:

α) Στήν ἰστοσελίδα www.apostoliki-diakonia.gr καί β) στά τηλέφωνα 210 7272347-348.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπεριοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr